

Måling av strøm i yngelkar

Startfording av salmonider skjer i yngelkar av ulik størrelse og geometri. De mest brukte yngelkar har sirkulært eller rektangulært tverrsnitt. Der lokale strømforholdene som råder i et yngelkar har avgjørende betydning for yngelens trivsel, vekst og helse. Strømstyrken skal ikke overskride 1-2 cm/s pr. cm kroppslengde samtidig som strømmen skal sørge for at vannet er godt blandet, at avfallspartikler og forrester fjernes og at konsentrasjonen av oppløst oksygen, metabolitter og matpartikler er jevnt fordelt over hele karet.

For å kunne optimalisere strømforholdene i et kar trengs det en målemetodikk som kan detaljbeskrive strømforholdene i samme målestokk som det enkelte individ opplever den (dvs. innenfor et typisk vannvolum på 10x10x10cm.) Strømmåling med miniatyriserte ultralydsensorer representerer en slik metodikk. Det kan måles hastigheter ned til 1 mm/s.

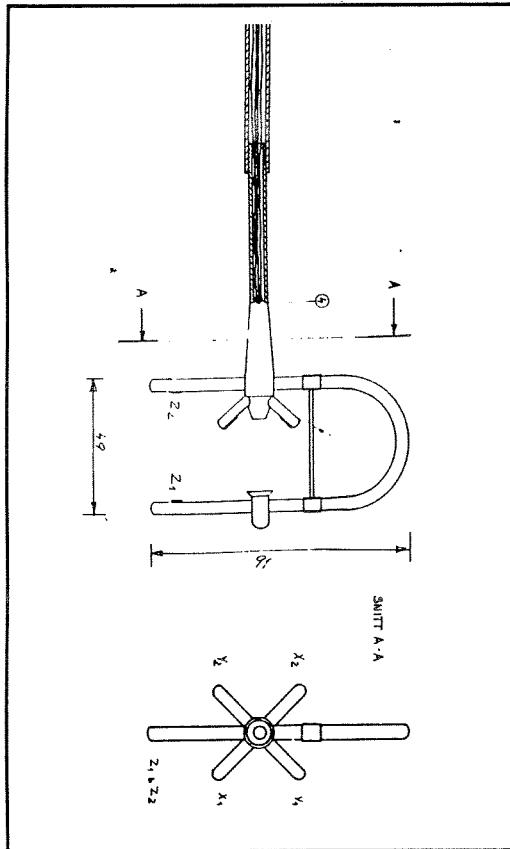


Fig. 1 Sensorgeometri

Ultralydsensoren

Fig. 1 viser en enkel tegning av en treakset ultralyd strømsensor. I punktene X₁, X₂, Y₁, Y₂ og Z₁, Z₂ er det montert inn små 1x2 mm piezoelektriske krystallelementer.

Sensoren plasseres ned i yngelkaret i det punkt der strømmen skal måles. Når de piezoelektriske elementene blir eksitert med elektriske sjokk (ca 100 ganger pr sekund), genererer de kortvarige lydbølgetog som forplanter seg gjennom vannet i begge retninger langs aksene X₁-X₂ og Y₁-Y₂ (via reflektor) og Z₁-Z₂ (direkte). Akserettingene X₁-X₂, Y₁-Y₂ og Z₁-Z₂ står ortogonalt på hverandre. Ved å måle forskjellen i ultralydens gangtid i begge retninger mellom de to sensorelementene i hvert enkelt aksepar bestemmes strømhastighetskomponentene i aksenes retning. Ut fra hastighetskomponentene er det deretter enkelt å beregne midlere strøm og strømmens fluktusjoner i hvert enkelt punkt. Det er spesielt strømmens ukorrelierede fluktusjoner (turbulensen) som bidrar til effektiv miksing av vannet.

EKSEMPEL PÅ MÅLING AV STRØMFORHOLDENE I ET YNGELKAR

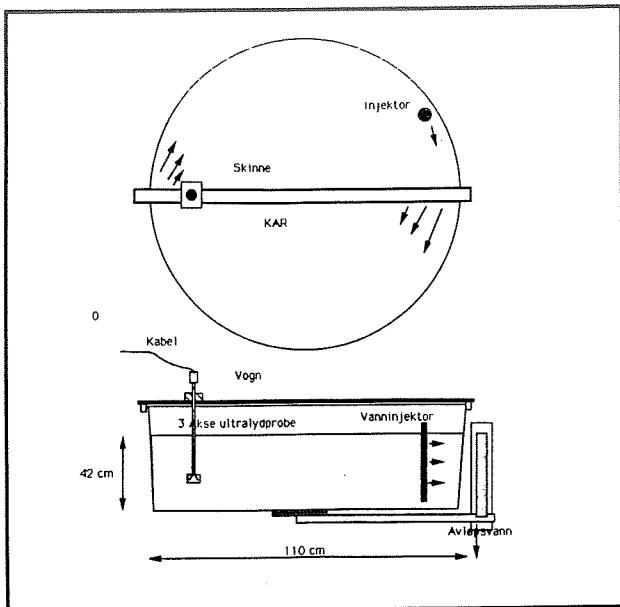


Fig. 2 Sirkulært "1 meterkar"
Vannutskiftningen under målingen var ca 6 l/min

Fig 2 viser eksempel på måling av strømforholdene i et "1 meterkar". Den treaksete ultralydproben ble ført på en vogn langs karets diameter. For hver 10. cm langs diameteren ble det i tre dyp gjort 5 sekunders måleserier av strømmens X, Y og Z- komponenter. Dataene ble registrert på en PD. PD- en beregnet deretter strømmens middelverdi og strømmens varians (strømmens fluktusjoner omkring middelverdien). Optimaliseringen går ut på å oppnå høy varians innenfor den maksimalt tillatte midlere strømhastighet.

Et konturprogram (SURFER) ble brukt til å lage todimensjonale kart over strømstyrke og strømmens mikseevne. Fig. 3 viser et strømkart for karet. Fig. 4 viser strømmens mikseevne (Definert som varians i X-Y-Z- retning / midlere strømhastighet)

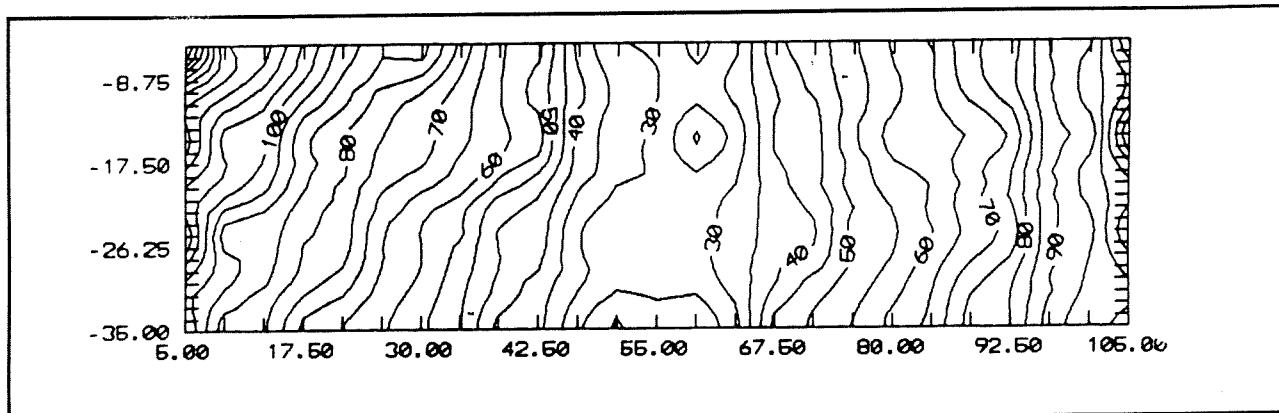


Fig. 3. Diametralt snittbilde av strømhastigheten (mm/s) i et 1 meters yngelkar. Nytt vann injiseres ved karets periferi, mens det "brukte" vannet fjernes via et avløp i bunnen. På grunn av friksjonskretferter- som også genererer ønsket turbulens- avtar hastigheten innover mot sentrum. Hastigheten nær sentrum skal være så lav at sedimentert materiale felles ut og går til avløp. (Vertikalakse : cm vanndyp. Horizontalakse: antall cm fra venstre karvegg)

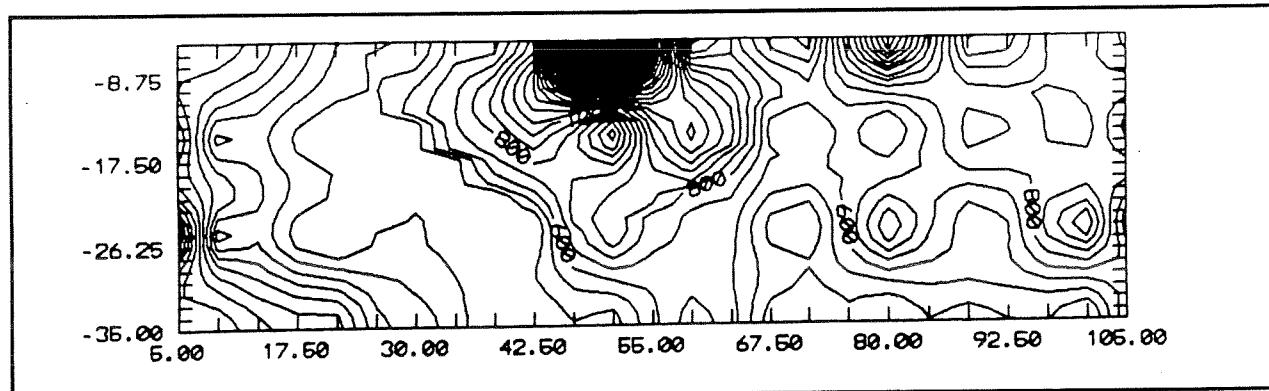


Fig.4. Beregnet snittbilde av strømmens mikseevne (strømmens varians /strømmens middelverdi (mm/s x 10^{exp-3})) i et snitt langs karets diameter. Strømmen i hvert punkt utgjøres av en fast strøm (middelstrømmen) og en fluktuerende strøm (variansen) som skifter fra øyeblikk til øyeblikk. Det er først og fremst den fluktuerende strøm som bidrar til å mikse vannmassene. Forholdet mellom den fluktuerende og den faste strøm gir et godt mål for strømmens mikseevne.